

bleven fremhævet, og hvor der diskuteres, at Krigsministeren havde sat en uafhængig Mand i Spidsen for Expropriationen, i ledelse af at paalægge Ingeniørcorpset at foretage den Retning Fornødne. Nu har man sagt, hvilen uafhængighed kunde der vel være hos en Mand, der paatager sig et Hverv for Krigsbestyrelsen? Men det var dog den uafhængighed tilstede, at han kunde frastige sig sit Hverv, hvad Dieblck han vilde, og det forekommer mig fuldkommen tilstrækkeligt. Denne Mand var fuldstændig uafhængig; men det er Ingeniørcorpset ikke; han var fuldstændig uafhængig, og hvis det stred mod hans Overbeviisning, kunde han frastige sig Hvervet, hvad Dag han vilde. At jeg har søgt en Mand, som ikke var indlevet i vore locale Forhold, er fæstet med fuldkommen beraad Gu; jeg har troet, at, naar det gjaldt en Sag som denne, hvor Communen og en stor Deel af Grundæierne vare i Conflict med hinandens Interesse, var det netop onskeligt og rigtigst og klogt at vælge en Mand, som var af en fuldstændig hæderlig Charakter, med Sagkundskab, og havde den store Fordeel netop at staa udenfor Forholdene. At Manden har været Embedsmand i Slesvig, kan dog ikke komme ham til Skade, og heller ikke at han er kommen til at bruge et latinff Ord, som den ærede Forslagsstiller ikke er vant til. Den ærede Forslagsstiller har fuldstændig forstaaet, hvad der var meent. Om det var et daerligt eller et godt Udtryk, skal jeg fuldkommen lade staae hen; men et meget tydeligt Udtryk var det, og det er ogsaa fuldstændig blevet forstaaet. Det er fremhævet, at Krigsministeriet havde stillet denne Mand i Spidsen for Expropriationen. Saadant er kommet til at staae der, men De vilde see, at et Par Linter holere oppe staaer der, at til paa Regjerings Begæring at varetage det Fornødne med Hensyn til den omhandlede Expropriation befuldretes forhenværende i Chausseedirektøren i Geringdommet Slesvig, Oberst G. Dweiser, som Krigsministeriets Delegerede. Der staaer altsaa, hvad der egentlig var meent, nemlig at han skulde varetage det Fornødne paa Regjerings Begæring. At der er kommet til at staae, at han sættes i Spidsen for Expropria-

tionen, maatte altsaa falde sammenholdes med Deres forud, og Mentningen har ikke været nogen anden end den, at han skulde lede, saaledes som det er Skik og Brug, i ifølge de almindelige Bestemmelser, iavillig i Forordningen af 1845, at Regjeringen bestikker en sagkyndig Mand til at føre Ledelsen ved saadanne Leiligheder. Den Paastand, at den saadant Mand skulde fuldstændig lobe med den Commission, har en sat til at lede, er et Angreb paa den paagjældende Commission, som jeg paa ingen Maade troer at kunne lade gaae uændet hen. Det er en meget let Sag, naar Resultatet af en saadan Forhandling ikke conveerer En, at angibe de paagjældende hederlige Mand, som have paataget sig Hvervet, med jeg har den fuldstændigste Fortrosthing til, at disse Mænd have udført deres Hverv med Dygtighed og uafhængighed, og jeg troer, at det er en høieste Grad betænkeligt, at man, naar man overensstemmende med Loven har udnævnt Mand som dem, der her er Tale om, da gjør dem til Gjenstand for Angreb, fordi de have udført deres Pligt, ikke overensstemmende med de Begreber, man har om Gensidigheds Værdi, men efter hvad de selv ansee for ret og billigt. At den samme Delegerede siden er udnævnt til Formand for Værdiforsøtelsescommissionen, og at man der indsatte to Medlemmer, der havde været Medlemmer af den første Commission, troer jeg ogsaa var overmaade rigtigst; det der ved var der i Commissionen, det forudnævnte Kjendskab tilstede til den første Commissions Forhandlinger. Det maatte være onskeligt, at den Commission, der skulde bedømme Værdiforsøtelsen med Hensyn til Byggefriheden, ogsaa var fuldkomment fortrolig med, hvad der var fæstet med Hensyn til Expropriationen. Den havde derved erhvervet sig Kjendskab til de paagjældende Gensidigheds, til alle de Forudsætninger, under hvilke den første Commission havde gjort sin Rapport, og det maatte netop være til stor Fordeel. Jeg tror altsaa, at denne Bestemmelse af den samme Mand blev sat som Formand for Værdiforsøtelsescommissionen, var fuldkomment hensigtsmæssigt. Og altsaa falder det der i sammen med velberaad Gu. — Jeg skal idag indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg maatte forbeholde